

Træthed opfordrer ganske sikkert enhver Taler til at fatte sig i størst mulig Kort-hed. Dette skal jeg ogsaa holde mig efterrettelig; jeg skal derfor undgaa at komme ind paa Emner, som er drøftet her Snese af Gange, og om hvilke enhver Udtalelse fra den ene eller den anden Side mere eller mindre kun kan blive Gentagelse, om Balance etc. Jeg skal indskrænke mig til et Par korte Replikker.

Den højtærede Statsminister benægtede det, jeg havde udtalt, at i de Ord, hvormed Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Rode, endte sin Ordførelse her, laa der de haardeste Vilkaar, jeg havde set blive budt noget politisk Parti. Den højtærede Minister mente, at det var aldeles ingen haarde Vilkaar, der var blevet budt; for det ærede Medlem Hr. Rode havde lovet at støtte Regeringen i en demokratisk Samfundspolitik. Ja, en demokratisk Samfundspolitik, deri vil ogsaa Venstre støtte den højtærede Regering, men paa Venstres Grundlag og ud fra Venstres Principper; og jeg antager, at naar det ærede Medlem Hr. Rode har lovet dette, er det med det samme Forbehold, ud fra det radikale Venstres Grundlag og ud fra dets Principper.

Nu ved jeg vel, at den højtærede Socialminister har trøstet sin Regering med dette, at der var jo nok to Programmer, der var et Odense-Program, og der var et Sønderborg-Program, men der var jo en By midt imellem Odense og Sønderborg, det var Middelfart, og der kunde man muligvis mødes. Ja, det er jo et Spørgsmaal, hvorvidt og paa hvilke Punkter det radikale Venstre er villigt til at flytte til Middelfart; det synes jo at have haft en saadan Villighed med Hensyn til Forsvarslovene; efter de foregaaende Udtalelser, der er faldet om denne Sag, synes det radikale Venstre jo at have opgivet sit eget for kort Tid siden fremsatte Forsvarsprogram og være villigt til at antage en Mellemsvej mellem den socialdemokratiske Regerings Afrustningsforslag og dets eget. Hvorvidt det ogsaa er villigt til paa andre Maader at gaa paa Akkord, ved jeg ikke. Men een Ting ved jeg er udtalt fra det radikale Venstres Side, det er, at hvis den socialdemokratiske Regering vil følge sine egne Veje — og dette kan kun betyde socialdemokratiske Veje —, saa vil den finde det radikale Parti som afgjort Modstander; og det er det, jeg kalder haarde Vilkaar. Jeg kalder det ikke haarde Vilkaar, at et Parti

kun kan finde Støtte for nogle af de Forslag, der betyder Programforslag for Regeringen, altsaa socialdemokratiske Forslag; men naar der slaas Bom i det hele taget for Forslag med socialdemokratisk Tendens, naar der slaas Bom for Regeringen paa ethvert Punkt, hvor den vil følge sine egne Veje og ikke andres Veje, tillader jeg mig vedblivende at kalde det haarde Vilkaar.

Den højtærede Statsminister sagde endvidere, at Prøvestenen for Venstre skulde nu være Behandlingen af Valutaspørgsmaalet, om nu ogsaa Venstre vilde kunne samles om Kommissionens Forslag. Den højtærede Statsminister behøver, tror jeg, ikke at gøre sig nogen som helst Bekymring i saa Henseende; det er givet, at det, som Kommissionen foreslaar, i Hovedtrækkene ogsaa vil faa Venstres Tilslutning, ligesom det har faaet de to Venstremænds Tilslutning, der staar indenfor Kommissionen. Men jeg maa ogsaa betone, at det er det, som Kommissionen samledes om, jeg antager, Venstre ogsaa vil give sin Tilslutning; og det ved den højtærede Statsminister godt, hvad det er, Kommissionen har kunnet samle sig om, og hvad det er, den ikke har kunnet samle sig om. Og naar den høje Regering nu om faa Dage kommer med en Række Forslag, som er af den Art, som Kommissionen ikke har kunnet samles om — med Importreguleringsforslag, Prisreguleringsforslag, Formuekonfiskation, og hvilke Herligheder der ellers maatte være beskaaret os i Fremtiden fra den Side —, har den højtærede Statsminister ikke nogen som helst Ret til at vente, at Venstre, der i Kommissionen modsatte sig disse Forslag, her i Tinget vil kunne samle sig om dem. Men det, som Kommissionen har samlet sig om, det skal nok faa vor Tilslutning, derom behøver den højtærede Statsminister ikke at nære nogen Bekymring.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige: Han betonedes saa stærkt, at naar der nu var noget Overtræk paa Statens Konto hos Nationalbanken, kunde man ikke tillægge den nuværende Regering Ansvaret derfor, thi saa var det, fordi den har maattet overtage det hele Grundlag, som den foregaaende Regering har skabt. Det er jo meget rigtigt. Men efter det Finanslovsforslag, som den højtærede Regering har forelagt — og som jo i alt væsentligt hviler paa det af den forrige Regering skabte Grundlag —, mener den højtærede Finansminister, at der maa kunne skabes Balance, og at man altsaa vil kunne komme bort